

Børn, hvis man tvinger dem til fremdeles at blive. — Med Hensyn til Oprettelsen af ny Skoler siger Lovforslaget, at naar der er 35 Børn i en Klasse, skal der laves en ny Klasse. Jeg skal tillade mig at gøre nogle enkelte Bemærkninger herom, og jeg skal da først udtale, at det Regnestykke, der er opstillet i Lovforslagets Statistik, ikke vil komme til at passe fuldt ud, fordi det er beregnet efter de større Kammer, og det er jo al Tid saadan, at naar Kammer skulle deles i mange smaa Stykker, kommer den lille Afvigelse til at gøre sig mere gældende i de smaa Forhold end i de større. Dette vil her sige saa meget, at den Beregning, som er opstillet med Hensyn til Skolerne, ikke vil komme til at passe. Antallet vil blive noget større end angivet. Jeg skal nævne, hvorledes Forholdene vilde komme til at se ud i min Kreds med Hensyn til Udgiften. Vi have der 8 Kommuner, og disse 8 Kommuner vilde komme til at anstaffe 17 ny Lærere og det vil kunne fortaas, at det vil blive en ikke saa ganske ubetydelig Udgift, idet det vil sige det samme som 2 Lærere i hver Kommune. Jeg har nu ogsaa regnet ud, hvad der spares for Kommunerne ved Lønningstillæget, og den Maade hvorpaa Lønningerne skulle udredes, og Forholdet er da dette, at der for hver Skole, der nu eksisterer i Herredet, spares omtrent 800 Kr. Det vil altsaa omtrent slaa til til den ene af de ny Skoler, der skal oprettes, medens den anden Skole vil forarsage en Merudgift for den Kommune, hvori den skal lægges. Det bliver nemlig en ny Skole med ny Lønning i hver Kommune, og det har ikke saa lidt at sige. Jeg er ogsaa saa temmeligt overbevist om, at hvis det Overflag, som foreslaas, skal gennemføres i Praksis i fuld Overensstemmelse med Loven, vil Udgiften stige saa godt som over hele Landet. Det har jo ikke saa lidt at sige for en Kommune paa en Gang at skulle til at lave et nyt Lærereembede, bygge en ny Skole, anstaffe Høve, lindre Albedrændsel o. s. v. Jeg vil derfor udtale, at hvor meget end Beboerne ønske at saa Skolegangen udvidet, er jeg aldeles sikker paa, at dette Punkt vil gøre dem betænkelige. De ville sige til sig selv: Kunne vi ogsaa være tjente med at bære denne Byrde foruden dem, vi have i Forvejen? Jeg har da tænkt mig, som det ogsaa blev antydet af den sidste ærede Taler, om det ikke kunde ske succesfult. Jeg har dernæst ogsaa tænkt paa, om det ikke kunde gaa an at sætte Børneantallet lidt højere. Det er jo saadan, at 2—3 Børn mere i en Skole gør saa meget, at Antallet af de ny Skoler gaar ned til det halve. Hvis vi

i. Eks. skulde have Skolerne indrettede saaledes, at der ikke maa være over 70 Børn, saa skulle vi hos os have 31 Skoler, men hvis vi derimod kunne tage 80, kunne vi slippe med 22. Altsaa, de 5 Børn mere i hver Klasse nedsetter Skolernes Antal med $\frac{1}{3}$, og det er ikke saa grumme lille en Nedgang i Udgifterne. Jeg er vis paa, at mange af de Skoler, der skulle bygges paa Grund af de 35 Børn, saa kunne undgaa. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at ogsaa i Sagens egen Interesse, for at saa Loven gennemført, vil det være rigtig, snarere end at gaa til 30 i Stedet for 35, at gaa lidt højere op, saaledes at vi kunne saa Tallet paa de ny Skoler reduceret med $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$ eller maaste Halvbelen, eller hvad det nu vil blive. — Det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) udtalte, at han gerne vilde have, at det skulde være saaledes, at Religionsundervisningen skulde indskrænkes til Bibelhistorie. Jeg er sikker paa, at hvis vi vilde falde alle Børn sammen og spørge dem: Hør! lille Børn, hvad holde I mest af i Skolen, vilde I aldeles mange eller maaste alle svare: Bibelhistorie, medens de vilde sige til Lærebogsundervisningen, at den vare de fede af. Det er imidlertid klart, at skulle vi sætte et Sag, ind i Skolen, om hvilket man paa Forhaand har den Fornemmelse, at det er et Sag, der ikke passer for den Alder, der skal nyde godt af Undervisning deri, er det ikke heldigt, og jeg tror derfor, det er rigtigt at indskrænke Religionsundervisningen til Undervisning i Bibelhistorie. Jeg er sikker paa, at der vil vinde en hel Del Tid for den øvrige Undervisning derved, medens der paa den anden Side ikke vil tabes det mindste i Moralen, og det er dog disse Ting, det til syvende og sidst kommer an paa. Den taber ikke noget ved at slaa den dogmatiske Undervisning i Stykker og tage Bibelhistorien som Grundlag i Stedet for. — Jeg vilde gerne sige lidt om § 6, ikke fordi denne Paragraf har saa meget at betyde, men den kan dog vist ved den praktiske Gennemførelse saa nogen Betydning. Der kræves deri, at der skal udarbejdes en for 10 Aar gældende Plan. Det er imidlertid, efter min Mening, for meget at lægge tiaarige Planer for en Skole, da Forholdene kunne forandre sig stærkt i Løbet af 10 Aar. Jeg indser heller ikke, hvorfor det just skal være 10 Aar, eller hvad Gavn det skal gøre. Hvorfor kan man ikke lige saa godt lægge Planen hvert andet eller tredje Aar? Jeg vilde ogsaa gerne, at det i Bestemmelsen om en saadan Plan for Undervisningen skulde gøres til Pligt, at lade Læreren deltage i Forhandlingerne om